

عنوان مقاله:

اولویت بندی خطر پذیری مناطق از خشکسالی (مطالعه موردی: استان کرمانشاه)

محل انتشار:

یازدهمین سمینار کمیته ملی آبیاری و زهکشی (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدرضا خزایی - کارشناس ارشد مهندسی عمران - آب دانشگاه علم و صنعت ایران، کارشناس سازما

عبدالرسول تلوری - دانشیار مهندسی آب پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

ابراهیم جباری - استادیار دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

خشکسالی با مفهوم کمبود منابع آب نسبت به مقدار نرمال آن از ویژگی های طبیعی اقلیم است که احتمال وقوع آن در تمامی شرایط اقلیمی ممکن بوده اما مشخصات آن از منطقه ای به منطقه دیگر متفاوت است. میزان خسارت ناشی از خشکسالی و یا هزینه طرح های آمادگی برای مواجهه با خشکسالی، با میزان درصد کاهش از میانگین مقادیر آب در خشکسالی متناسب است. از سوی دیگر در گزینه یابی مناطق برای فعالیت های جدید و یا در اولویت بندی مناطق برای تخصیص طرح های مقابله با خشکسالی، شاخص «میزان تغییر پذیری شرایط آب و هوایی به سمت کاهش از میانگین» به عنوان یک شاخص موثر مطرح می باشد. در این بررسی با تحلیل فراوانی شاخص درصد از میانگین بارش سالانه در مناطق مختلف استان، کرمانشاه به پهنه بندی منطقه ای «تغییرپذیری مقادیر بارش سالانه به سمت کاهش از میانگین» در این استان پرداخته شده است. نتایج این تحقیق نشان می دهد که «تغییر پذیری مقادیر بارش سالانه به سمت کاهش از میانگین» با میانگین و انحراف از معیار داده های بارش سالانه همبستگی معنی داری ندارد. ضریب تغییرات همبستگی نسبتا خوبی با این داده ها دارد، اما لزوما بیانگر تغییرات به سمت کاهش از میانگین نمی باشد.

کلمات کلیدی:

خشکسالی، تغییر پذیری، پهنه بندی خشکسالی، اولویت بندی مناطق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10105>

